

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17928/2024
11.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Весне Субић, Мирјане Андријашевић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Драган Живковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1194/21 од 10.04.2024. године, у седници одржаној 11.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1194/21 од 10.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1194/21 од 10.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици П 187/18 од 21.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да суд утврди да је он по основу одржаја власник к.п. бр. .. "...", укупне површине 1.40.40 ха, по начину коришћења њива 3. класе од 0.82.40 ха и њива 4. класе у површини од 0.58.00 ха, све уписано у ЛН бр. .. КО ..., што би тужена била дужна да призна и трпи да се тужилац на основу пресуде у катастру непокретности и другим јавним књигама упише као власник. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име парничних трошкова плати 12.000,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 1194/21 од 10.04.2024. године, потврдио пресуду Основног суда у Мионици П 187/18 од 21.12.2020. године, а жалбу тужиоца одбио као неосновану.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену посебну ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права власништва тужиоца, по основу одржаја, на предметним кат.парцелама. Побижана одлука којом је тужбени захтев тужиоца одбијен донета је применом одредбе члана 28. став 4., у вези члана 72. став 2. Закона о основама својинско-правних односа, на основу утврђеног чињеничног стања да тужилац није савестан држалац предметне непокретности. Тужилац ревизијом побија правилност утврђеног чињеничног стања у погледу његове савесности, а то није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. У смислу потребе уједначавања судске праксе, ревидент уз ревизију није приложио другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења права власништва тужилац је поднео 09.06.2017. године а вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на неновчано потраживање у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић